

Publicerad 2013-11-13 02:04 av nadjia maria

Blott denna drömmens andetag finns till

Inte längre smyger sig önskingarna in.

Inte längre betraktar jag det jag en gång såg.

Förr, då viljan i mig hade en röst

låg svaren dolda för mig.

Men med svaret upplöstes min själ

såsom ett döende höstlöv.

Vari skall denna existens finna mening

då dess ursprung är förlorat.

Detta heliga uppdrag som mänskligheten söker.

Denna längtan av att skönja vår moder, vår fader

i jordens ärrade yta och

bland stjärnornas oändliga tal.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren nadjia maria med Poeter.se id #45670 innehar upphovsrätten